

der behøver ikke være en eneste kvadratmeter, som man selv dyrker, overhovedet.

Derfor hører jeg det sådan, at hr. Frank Aaens definition af, om der drives landbrug, tager udgangspunkt i en konkret vurdering af, om man i sin fritid – vi taler overhovedet ikke om, at det er et hovederhverv – ud over at dyrke de gulerødder, som man selv forbruger, har en aktiv landbrugsbedrift, hvorimod hr. Kim Behnkes definition er den tekniske, der er i landbrugsloven. Og uanset om man aldrig nogen sinde har haft fingrene i et kilo muldjord, er det altså ifølge landbrugsloven sådan, som der står i beslutningsforslaget, som det er fremsat, og derfor bliver det da interessante forhandlinger, der skal føres.

Men jeg synes heller ikke, hr. Kim Behnke er en god lytter. Han har i hvert fald ikke bidt særlig meget mærke i det, jeg sluttede med at sige i mit første indlæg under behandlingen af forslaget, hr. Kim Behnke, for jeg sagde altså: Regeringen mener derfor ikke, at forslaget er et egnet udgangspunkt for en ændring af vurderingsloven.

Derimod vil jeg gerne se på den problemstilling, der er rejst i beslutningsforslaget, i et bredere perspektiv, når det udvalg, som er blevet nedsat af min forgænger, forventes at have afsluttet sit arbejde senere på året. Så jeg er sådan set enig i, at der er nogle ting her, som der skal ses på.

Men jeg mener, at det er forkert at tegne det billede, at udgangspunktet for det, der sker i den eksisterende vurderingslov, ikke er, om der drives landbrug. For dér, hvor jeg færdes, når jeg en gang imellem får lov til at komme nord for fjorden i det jyske, er virkeligheden i hvert fald, at vurderingsmændene tager ud og besigtiger den enkelte ejendom og snakker med den enkelte ejer, ser efter, om der er dyr på ejendommen, og får oplyst, om jorden er bortforpagtet eller man selv driver den, ser efter, om der er maskiner til at drive ejendommen, og derefter træffer den konkrete vurdering.

Nu snakker man måske mere sammen derovre, end man gør så mange andre steder, og dér når man som regel til enighed om, hvorvidt det er fornuftigt at sige, at det er en beboelses-ejendom eller ikke. Så man skal heller ikke gøre det ringere, end det er.

Så vil jeg i øvrigt takke fru Mariann Fischer Boel, for jeg synes, hun holdt en meget præcis tale med nogle elementer, der giver stor klarhed, og som også bør gøre det i de videre drøf-

telser i udvalget, i sin henvisning til det svar fra fødevareministeren, som blev refereret af fru Mariann Fischer Boel.

Hvis vi tager den problemstilling, som fru Mariann Fischer Boel ridsede op, og som fødevareministerens svar oplyste om, specielt med hensyn til ejendomme mellem 0,5 ha og 2 ha, hvor det blev refereret, at landbrugspligten vil blive ophævet, hvis den er under 2 ha, men over 0,5 ha, medmindre ejeren ønsker den opretholdt, og knytter den til det forslag, som her er til behandling, betyder det jo, at man selvfølgelig vil ønske landbrugspligten opretholdt, uanset om man nu vil drive landbrug eller ej, for efter det forslag, som hr. Kim Behnke har fremsat, vil det have som konsekvens, at man slipper for en masse skatter.

Og så skal jeg kun over for fru Mariann Fischer Boel rette en misforståelse. Der er ingen divergens imellem det svar, som fru Mariann Fischer Boel har fået fra fødevareministeren, og det, som jeg svarede med hensyn til dette forslag. Der er restriktive krav til ophævelse af landbrugspligten, når en ejendom er over 2 ha i landbrugslovens forstand. Det hænger sammen med, at landbrugsloven skal sikre, at landbrugsjord først og fremmest er forbeholdt landbruget til landbrugsmæssig benyttelse, og hvis man tager landbrugspligten af en ejendom, tager man også landbrugspligten af den jord, der hører til den ejendom, og den kan man så få ud i frit salg, uden at der er nogle landbrugsmæssige forpligtelser med.

Det er derfor, jeg siger, at det er to meget forskellige formål, som vurderingsloven og landbrugsloven skal sikre, og derfor er det også naturligt, at der ikke altid vil være et sammenfald, så jeg mener faktisk, at det, som fru Mariann Fischer Boel refererede fødevareministeren for, var helt i overensstemmelse med og en bekræftelse af det, som jeg sagde i mit svar.

Så er der hr. Frank Aaens ordførertale. Jeg mener, at jeg med de indledende bemærkninger til hr. Kim Behnke også har sagt, hvordan jeg ser på det med faktisk at drive landbrug, nemlig at der vistnok er en lidt forskellig fortolkning af, hvornår man gør det. Jeg mener faktisk, at der skal være mulighed for små brug for at drive landbrug. Som én, der er opflasket på syv td. land – og vi levede af det – kan jeg sige, at det er et synspunkt, som jeg har fået ind med moder mælken, og jeg er fuldstændig enig i det, men det er bestemt ikke det dilemma, der er